

kurrencen mellem Slagterne være fri, de vil selvfølgelig i deres Forretnings Interesse købe Kreaturerne saa billigt som muligt. De skal blot give en lille Smule mere for Kvæget, end Centralmagterne kan give. Dernæst skulde Befolkningen have Rabatmærker, der kunde bruges som Betalingsmiddel. Man kan enten give Rabatmærker til alle eller indføre en vis Skattegrænse, noget, som ogsaa har været nævnt i Kødudvalget. Alt det andet tror jeg kun vil volde en Masse Bryderier og Kævl, og det vil ikke gavne Forbrugerne det allermindste, fordi der saa vil komme for lidt Kød frem.

Det danske Landbrug ofrer, som bekendt, aarligt ca. 10 Mill. Kr. til Nedsættelse af Kødpriserne; det har det ogsaa gjort de to foregaaende Aar, men den Gang var det saaledes, at en Del af disse 10 Mill. Kr. kom Producenterne, Landmændene, til gode, medens Landbruget som Regel ikke faar nogen som helst Del i disse 10 Mill. Kr. efter den nu bestaaende Ordning. Landmændene er jo i Almindelighed Selvforsørgere og faar ikke Flæskmærker, de faar heller ikke nogen Nedsættelse i Prisen paa Kød. Det kan derfor med Sandhed siges, at Landbruget ofrer ca. 10 Mill. Kr. til Nedsættelse af Kødpriserne for den øvrige Del af Befolkningen. Der er imidlertid ingen Mening i, at Landbruget vedblivende skal afse disse Millioner, og at der skal skabes en lige saa umulig Ordning under de kommende Forhold som den, vi har under de nuværende. Hvis dette Lovforslag vedtages, vil Provinsen rimeligvis faa noget dyrere Kød, nu kan der undertiden faas billigere Kød, men naar Maksimalprisen bestaar, vil Slagterne tage den. Saaledes vil den virke i Provinsen, men det vil afgjort skabe Kødangel i København, derom kan der ikke være nogen Tvivl.

Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han for en Gangs Skyld tager et radikalt Skridt og stryger hele den Ordning, vi har, og som har vist sig at være saa uheldig, og gaar til det, som ligger lige for, og som efter min Mening absolut er det eneste rigtige: at lade den Prisaftale, vi har med Tyskland, være grundlæggende, lade Handelen være fri og give Rabatmærker til Nedsættelse af Prisen paa Kød. Det er den sundeste og naturligste og, tror jeg, eneste mulige Maade, hvorpaa man faar en tilfredsstillende Ordning; derved vil vi herhjemme fremdeles kunne beholde det gode Kød, de gode, fede Dyr, som i Virkeligheden

leverer det billigste Kød, derom er alle kyndige enige.

Jeg kan derfor ikke anbefale det foreliggende Lovforslag, men det er muligt, at man i Udvalget kan finde bedre Veje end dem, man hidtil har fulgt, og naar Flæskeproduktionen kommer paa den Højde, at der kan uddeles fuld Flæskeration, faar det Spørgsmaal, vi her drøfter, ogsaa mindre Betydning.

Hauge: Det er rigtigt, som den foregaaende Taler sagde, at Loven om Befolkningens Forsyning med Oksekød ikke har virket fuldt tilfredsstillende. Man kan vel endogsaa sige, at Loven har haft en ret krank Skæbne, hvilket ogsaa fremgaar af, at det har været nødvendigt for Indenrigsministeren at træffe supplerende Bestemmelser, og at han nu møder her i Folketinget med et Lovforslag, som faktisk er at betragte som et Ændringsforslag til Loven. Jeg tror, at vi, da Lovforslaget var til Behandling, fra alle Sider her i Rigsdagen erkendte, at det var meget vanskeligt at træffe saadanne Bestemmelser vedrørende Befolkningens Forsyning med Oksekød, at man kunde have Sikkerhed for, at de vilde virke fuldt ud tilfredsstillende. Jeg kan i alt Fald sige for mit eget og mit Partis Vedkommende, at vi var meget utilfredse med Loven, saaledes som den blev vedtaget, hvilket jeg ogsaa gav Udtryk for Gang paa Gang i de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Lovforslagets Behandling her i Tinget. Som en af Aarsagerne til, at Loven ikke har virket tilfredsstillende, vil jeg fremhæve, at der i Befolkningen var alt for stærk Trang til at faa Kød til nedsat Pris, derfor var det ikke muligt for Slagterne i de første Uger efter Lovens Ikrafttræden at tilfredsstille Efterspørgselen. Det havde i længere Tid været umuligt for Befolkningen at købe Flæsk paa de Flæskmærker, som var uddelte, den laa derfor inde med Mængder af ubrugte Flæskmærker, som nu krævedes indløst hos Slagterne, og Slagterne saa sig ikke i Stand til at imødekomme dette Krav. Det var en af Aarsagerne til, at Loven straks kom til at virke uheldigt. Dernæst viste det sig, at Slagterne var ganske ude af Stand til at regulere Priserne paa de levende Kreaturer, saaledes at det blev muligt for dem at sælge i Butikkerne efter Lovens Regler om Maksimalpriser og om Regnskabsføring, hvorved der sattes bestemte Grænser for deres Avance. I den første Tid stillede der saadanne Krav til Slagterne,